

Leidraad voor het beheer van reeën

In november vorig jaar hebben de KNJV en de Vereniging Het Reewild gezamenlijk een 'Leidraad' uitgebracht voor het beheer van reeën. Met dit document wordt een handreiking gegeven aan jagers, WBE's en FBE's voor een uniforme aanpak van het beheer van reewildpopulaties. De in de 'Leidraad' beschreven aanpak leidt tot een set aan gegevens, waardoor ook aan de wettelijke vereisten van een faunabeheerplan kan worden voldaan. Hieronder wordt e.e.a. nog eens samengevat.

Beheer van reewild kan aan de orde zijn vanwege populatiebeheer, verkeersveiligheid en schade aan de land-, bos en tuinbouw. Ook het voorkomen en bestrijden van onnodig lijden van zieke of gebrekkige dieren kan reden zijn om reeën te doden. Binnen een WBE kunnen één of meerdere van deze in wet genoemde belangen aan de orde zijn. De mate waarin deze belangen binnen een FBE spelen, wordt beschreven in het faunabeheerplan. En op grond daarvan wordt een ontheffing verleend voor afschot. Het kan dus zijn dat de provincie afschot heeft verleend om de populatie niet verder te laten groeien vanwege verkeersveiligheid of schade aan landbouwgewassen. Ook kan het zijn dat men door populatiebeheer voedselstress en dierenwelzijnproblemen wil voorkomen.

Registreren

Aan het eind van de beheerperiode (duur ontheffing) moet de FBE evalueren of deze doelstellingen ook worden gehaald en het gevoerde beheer tot het gewenste doel heeft geleid. Om daarover uitspraken te doen, moeten jagers in de WBE ieder jaar een aantal zaken registreren. De WBE zal met gegevens op het kleed moeten komen over verkeersveiligheid (aantal aanrijdingen met reeën), schade aan land-, bos- en tuinbouwgewassen, aantal geschoten reeën, aantalsontwikkeling en welzijn van de reewildpopulaties in haar werkgebied.

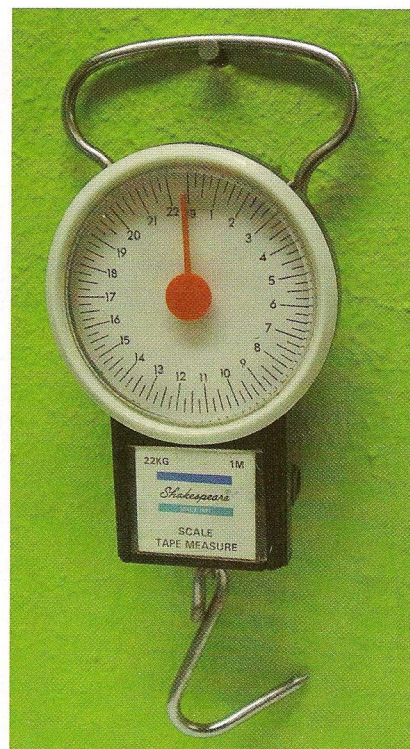
Informatie over de aantalsontwikkeling kan worden verkregen door ieder voorjaar te tellen. Door het **aantal geschoten reeën** te registreren is bekend of het beoogde en toegewezen afschot ook wordt gerealiseerd. Vanzelfsprekend wordt het **valwild** geregistreerd om zicht te hebben op het aantal aanrijdingen en de locaties (knelpunten) waar de aanrijdingen plaatsvinden. Door **schade** door reeën aan land-, bos- en tuinbouwgewassen vast te leggen weet men waar zich dit binnen de WBE voordoet. Tenslotte, door nauwkeurig de

gewichten van de geschoten reeën te meten, kan inzicht verkregen worden in de gezondheidstoestand van de populatie.

Unster in de tas

Immers, wanneer reeën niet goed 'in hun vel zitten' uit zich dit in minder gewicht. Het lichaamsgewicht is (evenals het conditie-product) een bruikbare maat voor de conditie. Daarom is het consequent vastleggen van het lichaamsgewicht (ontweid met kop) en de datum waarop het afschot heeft plaatsgevonden noodzakelijk.

Door vervolgens ieder jaar het gemiddelde lichaamsgewicht per leeftijdscategorie vast te leggen in een grafiek, kan de gezondheidstoestand van de populatie als het ware worden afgelezen uit het verloop van de gemiddelde gewichten. Dit geeft een indicatie of het gevoerde beheer het beoogde effect heeft of dat het beheer moet worden bijgesteld.

Het zal duidelijk zijn dat bovenstaande alleen is vast te stellen, wanneer er nauwkeurig wordt gemeten. Een unster is daarvoor absoluut noodzakelijk.

Terugkerende cyclus

Op basis van inventarisaties, waaronder een schatting van de omvang van de populaties en een draagkrachtberekening (methode Van Haafsten), wordt de reewildparagraaf van het **faunabeheerplan**

gemaakt, dat door de provincie wordt goedgekeurd. Vervolgens wordt door de WBE's **uitvoering** gegeven aan dit plan. Daarbij worden afschot, gewichten, valwild en schades **geregistreerd**. Aan de hand van deze set aan gegevens wordt aan het eind van de beheerperiode **geëvalueerd** of het gevoerde beheer tot het gewenste doel heeft geleid en of het beheer moet worden bijgesteld. Vanaf dat moment begint deze cyclus van plannen, uitvoeren, registreren en evalueren opnieuw.

WBE spil in het beheer

Iedere WBE heeft de *Leidraad voor het beheer van reeën* in november vorig jaar toegestuurd gekregen. Het is zinvol om binnen de WBE deze Leidraad te bespreken met de reewildjagers. Beheren begint bij inventariseren. Maak er werk van! ■

Reewildjagers opgelet Unster onmisbaar!

Bij de afschotregistratie is vermelding van het **exacte** gewicht van het geschoten dier (ontweid gewicht met kop) van belang. Daarbij wordt onderscheid gemaakt in drie leeftijdscategorieën: **kalveren, jaarlingen/ smalreeën** en **dieren van 2 jaar en ouder** (zie ook de Leidraad). Door de exacte gewichten (bijv. 14,7 kg) te registreren, kan ieder jaar voor deze drie leeftijdsklassen per WBE het gemiddelde gewicht worden berekend. Het verloop van die gemiddelden in de loop der jaren geeft houvast voor een oordeel omtrent de conditie / gezondheidstoestand van de reeën in een bepaald gebied (WBE). Om het exacte gewicht vast te leggen is een unster niet alleen handig, maar ook onmisbaar.

